

- b) je do odpustitve prišlo na podlagi nevtralne določbe nacionalnega prava;
- c) v navedenem primeru odpustitve nacionalne določbe ne določajo nobenih meril in nobene obveznosti ocenjevanja vseh oseb, ki bi jih odpustitev lahko zadevala, in tudi nobene obveznosti obrazložitve odpustitve konkretne osebe?
2. Ali je treba člen 1[4](1)(c) Direktive 2006/54 ter člen 3(1)(c) Direktive 2000/78 v povezavi s členi 30, 47 in 52(1) Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da dopuščajo nacionalni ukrep v skladu s členom 157(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije, kakršen je člen 21 zakona o varstvu pred diskriminacijo (Zakon za zaščita ot diskriminacia), ki se ga presoja v povezavi s členom 106(1), točka 2, zakona o uradnikih (Zakon za daržavnia služitel), če ti določbi v primeru, ki je naveden v prvem vprašanju za predhodno odločanje in se nanaša na odpustitev javnega uslužbenca – uradnika (zaradi zmanjšanja števila enakih delovnih mest, ki jih zasedajo tako moški kot ženske), izrecno ne določata nobene obveznosti izvedbe izbirnega postopka in nobenih meril kot dela pravice do odpustitve – kar je oboje v upravni in sodni praksi priznано le tedaj, če je organ, pristojen za odpustitev, po lastni presoji odobril postopek in merila – medtem ko so v nasprotju s tem v enakem primeru odpustitve javnega uslužbenca – delavca, obveznost izvedbe izbirnega postopka in merila za izvedbo izbire kot del pravice tega organa do odpustitve normativno določena?
3. Ali je treba člen 1[4](1)(c) Direktive 2006/54 ter člen 3(1)(c) Direktive 2000/78 v povezavi s členi 30, 47 in 52(1) Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da je odpustitev javnega uslužbenca – uradnika neupravičena in zato nezdržljiva z navedenimi določbami le zato, ker upravni organ ni izvedel izbirnega postopka in ni uporabil objektivnih meril oziroma ni navedel razlogov za svojo odločitev, da odpusti konkretno osebo, če je ta oseba zasedala enako delovno mesto kot druge osebe, moški in ženske, in je do odpustitve prišlo na podlagi nevtralne določbe?
4. Ali je treba člena 18 in 25 Direktive 2006/54 v povezavi s členom 30 Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da se je spoštovalo načelo sorazmernosti in da ti členi dopuščajo nacionalne določbe, ki v primeru nezakonite odpustitve določajo odškodnino, se uporabljajo tudi v primeru kršitev načela prava Unije glede enakega obravnavanja pri zaposlovanju in poklicnem delu, določajo, da se odškodnina lahko izplačuje največ šest mesecev, ter določajo višino te odškodnine – osnovno plačo za zadevno delovno mesto, vendar le, če in kolikor je oseba brezposelna ali prejema nižje nadomestilo, pod pogojem, da zahtevk te osebe glede ponovne zaposlitve na isto delovno mesto obstaja posebej in ni del njenega zahtevka za odškodnino v skladu z nacionalnim pravom konkretne države članice?

⁽¹⁾ UL L 204, str. 23.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 20. januarja 2016 – A Oy

(Zadeva C-33/16)

(2016/C 111/16)

Jezik postopka: finščina

Predložitevno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: A Oy

Udeleženec: Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö (organ za varstvo pravic davčnih upravičencev)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 148(d) Direktive Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ razlagati tako, da gre pri natovarjanju in raztovarjanju ladje za storitve v smislu te določbe, ki so v smislu člena 148(a) te direktive namenjene neposrednim potrebam tovora ladij?
2. Ali je treba člen 148(d) Direktive 2006/112/ES ob upoštevanju točke 24 sodbe Sodišča Evropske Unije v združenih zadevah Elmeka, od C-181/04 do C-183/04, po kateri se oprostitev v tej določbi ne more razširiti na tiste storitve, ki so opravljene pred stopnjo trženja, razlagati tako, da to velja tudi za tu obravnavano storitev, pri kateri se storitev, ki jo je v prvi fazi transakcije opravil podizvajalec družbe A Oy, dejansko neposredno nanaša na tovor, ki jo je družba A Oy nato zaračunala špediterju ali transportnemu podjetju?
3. Ali je treba člen 148(d) Direktive 2006/112/ES ob upoštevanju točke 24 zgoraj navedene sodbe Sodišča Evropske unije, po kateri se oprostitev v tej določbi nanaša samo na storitve, opravljene neposredno ladjarju, razlagati tako, da oprostitve ni mogoče uporabiti, če je storitev opravljena za tistega, ki ima pravico razpolagati s tovorom, na primer izvoznika ali uvoznika blaga?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Latvija) 27. januarja 2016 – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services“

(Zadeva C-46/16)

(2016/C 111/17)

Jezik postopka: latvijsščina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Tožena stranka: SIA „LS Customs Services“

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 29(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾ z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti razlagati tako, da se metoda, ki je določena v tem členu, uporabi tudi, če sta uvoz blaga in njegova sprostitve v prosti promet na carinskem območju Skupnosti posledica tega, da je bilo blago med tranzitnim postopkom odstranjeno izpod carinskega nadzora, pri čemer gre za blago, za katero se plačujejo uvozne dajatve in ki ni bilo prodano za izvoz na carinsko območje Skupnosti, temveč za izvoz zunaj Skupnosti?
2. Ali je treba izraz „po vrstnem redu“ iz člena 30(1) Uredbe št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti v povezavi z načelom dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in načelom obrazložitve upravnih aktov razlagati tako, da ima carinski organ, zato da bi se ugotovilo, da se uporabi metoda iz člena 31, obveznost, da v vsakem upravnem aktu utemelji, zakaj v konkretnih okoliščinah ni mogoče uporabiti metod določitve carinske vrednosti blaga, vsebovanih v členih 29 ali 30?